

۲۰۱۹/۰۴/۲۳

پوهاند محمد بشير دوديال

د ثور پينځمه؛ په افغانستان کې د مطبوعاتو د ورځې په مناسبت:

مطبوعات، نوی فکری او د ټولنی معنوی شتمنی

لنډيز (Abstract)

مطبوعات، د اذهانو تنوير، فکري توليد، د هنرمندانو ايجاديات، نوبتگر تخليقات او دپوهانو او استادانو علمي آثار يا د پوهی صنعت هغه ارزښتمن آثار دی چی هغه له ذهني حالت څخه عيني حالت ته راوښتی وی. دپوهنتونونو، څيړنيزو واحدونو، علمي مراکزو او دلابراتوارونو اختراعات او کشفیات او صنعت هغه بشریت ته گټور، ابتکاري او خپل ارزښت لرونکي ملکیتونه دي چې د قانوني حمايي وړ او د آزادی په لرلو سره را منځته کيږي. دغه ډول آثار د تفکر او نوبت محصول وی. د هنرمندانو بکر ايجاديات او نوبتگرانه علمي تخليقی صنعت، فکري توليد او پوهنيز آثار د اوږدې مودې خلاقانه تفکر، تجربې او څيړنې په پايله کې د استقلاليت د لرلو په شرط ټولني ته د معنوي ارزښتونو په توگه وړاندې کيږي. معمولاً دغه آثار او صنعت دوه ډولونه لري چې يو يې علمي، هنري او ادبي آثار دي چې د کتاب، مقالې، رسالې، شعر او نورو په شکل عرضه کيږي او بل يې صنعتي او تجارتي ملکیتونه دي لکه فرمولونه، لابراتوار، تجربوي فارم، طرح او موډلونه. علمي - فکری او اکاډمیک استقلاليت ذهني مشغولا، تجربی او متفکرانه رياضت ته دا هڅوونکی زمينه برابروي چې دغه ډول ابداعات، اختراعات، تالیفات او معنوي ارزښونه لازيات کړي او پراختيا ورکړي. ددی ټولو په رامنځته کولو کی تفکر او نوبت يا خلاقانه هڅی لومړنی شرط بلل کيږی.

سريزه (Introduction)

له نيکه مرغه له اتلسو کلونو را هيسي په هيواد کې مطبوعاتو، دچاپ صنعت، د مجلو او اخبارونونشر او د درسی کتابونو خپرولو ته توجه شوي ده. دا سمه ده چې يوشمير چاپي آثار مو معياری نه وو، يو شمير نور دتعصب او افتراق په مرض اخته وو، خو بالعموم دتيرو ۱۸کلونو نشراتو زموږ دځوان نسل اذهان تر ډيره روښانه کړل. ددغو کلونو په مطبوعاتو کې له وطن سره مينه، ملی يووالی ته پاملرنه او اخلاقی جوهر او د عالی انسانی سجايوو روزنی

ته کمه توجه وشوه، خو خبرتيايي اړخ يې قوی و. له بلې خوا د دغو مطبوعاتو له برکته ځوانان د نړۍ له نويو پرمختگونو څخه خبر شول. له دې سره يو ځای ځوانان وهڅيدل او گوتې يې قلم ته ورورې، ليکلو ته يې پام وکړ او علمي هڅې گړندۍ شوی دی. يو شمير نوښتگر ځوانان په انټرنیټي پاڼو، چاپي رسنيو، راډيوگانو او نورو عامه رسنيو کې نوی فکرونه بيانوي، چې په هيواد کې د ويښتيا او مثبت بدلون نښه بلل کېدای شي. د دوی په هڅو او هاند مدنی خوځښت گړندی شو. په دې لړ کې گڼ شمېر کنفرانسونه او سيمينارونه داير شول او خپرونی را میدان ته شوی، چې په هغو کې با تجربه استادانو ډيرې غوره مقالې درلودلې. يوه موضوع چې د خلاقیت او نوی فکر لپاره ضروري ده هغه د تفکر استقلاليت او دکيفيت ښه والی دی. دغه استقلاليت بايد له تشکيلاتي پلوه، له مادي پلوه او له علمي پلوه موجود وي. په ټولنو کې استقلاليت د هغوی د صنعت، پوهې او معنوي شتمني د ودې، غنا او کيفي بهبود لامل کيږي. له بلې خوا بايد دغه نوښتونه، فکری توليد او نظريات په ټولنه کې خپاره شي. ددی تر څنگ به ډيره غوره وی چې کشفیاتو، اختراعاتو، فکری توليد، هنری ايجادياتو او تخليق ته مادی او معنوی هڅونه او مادی ملاتړ موجود وی. د دی ډول نويو فکرونو په پراخه کچه خپریدل او هڅول او د هغو مادی او معنوی ملاتړ په ټولنه کې د ترقی، کيفی او کمی تحول او فرهنگي تعالی ستن او قوت دی. له نيکه دولت تيرو ۱۸ کلونو کې دغې موخي ته لار هواره کړې وه، خو د دې بالمقابل مغرضو گاونډيو پرله پسې، په تيره بيا له پنځو کلونو را دی خوا خپل ټول زور وواهه چې ښوونځي وسوځوي، ځوانان له تعليم څخه محروم، تياره او خرافات خپاره او د جنگ لمبې نورې هم پراخه کړي. نيابتي جگړه مارانو او د هغوی ملاتړو دافغانستان داسلامي جمهوريت د ولسمشر د سولې هڅو ته راز راز ستونزې پيدا کړې، د افغانستان دراتلونکی لپاره يې د دولت ډيرې عالی برنامې له خنډونو سره مخامخ کړې، خو ولسمشر د خپلې پياوړی حوصلې او اکاډميک عالی او لوړ ظرفيت له مخې ځوانانو ته جرات ورکړ، دوی ته يې موقع برابره کړه او د دوی طرحو ته يې غوږ ونيو، اوس دا دی ځوان کول د هيواد د راتلونکی لپاره خپل عالی افکار بيانوي. مور هيله لرو چې زموږ ځوانان د فکری مالکيت لرونکی شي او د ثور له پنځمې وروسته د مطبوعاتو د ورځې په وياړ په دغې موضوع فکر او بشپړه يوه اونې ور باندې بحث وکړو.

ډير پخوا د فکري او علمي - فرهنگي آثارو خپرول ډير محدود و او پخوا وختونو کې د هغو ايجادوونکو او مؤلفينو له خپلو آثارو څخه د کومې مادي گټې هيله نه لرله. په هغو وختونو کې د هغو کوم قانوني ملاتړ هم نه و موجود او چا د *Intellectual property* يعنې معنوي شتمني او *Intellectual property rights* په نوم څه نه پيژندل، خو نن ورځ د هغو قانوني ملاتړ کيږي او دا ټول د اکاډميکو مقرراتو، لوايو او طرز العملونو په اساس رامنځته شوي دي، بازار لري، مالکيت (مال) گڼل کيږي، لږ وخت کې نورو هېوادونو ته خپريږي او د بشريت په خدمت کې واقع کيږي. په پرمختللو هېوادونو کې پوهنتونونه، دځوانانو ټولنی، مدنی بنسټونه، څيړنيز مراکز، تحقيقاتی ستیشنونه او لابراتوارونه په بشپړ ډول مؤلدي، نو ځکه (*Product*) لري او آن دا چې دغو توليداتو او محصولاتو د خپل تخصص کېدو له امله د خپل خاوند (پنځوونکی) د معيشت منبع جوړه کړې ده، نو ځکه ډيره ضروري ده چې مونږ هم بحث ورباندې وکړو.

فکري مالکيت:

د متفکرو او تخصص لرونکو افرادو هغه ايجاديات، د کار حاصل او تخليقات دي چې د خپلې کسبي پوهې، څېړنې او خلاقانه تفکر په اثر يې رامنځته کړی وي، فکری مالکيت دی، چې دوه ډولونه لري:

الف) هنري ، علمي او ادبي آثار لکه کتاب ، مقالې ، رسالې شعر او نور .

ب) صنعتي او تجارتي مالکیت لکه فرمولونه ، لابراتوار ، تجربوي فارم ، طرح مودلونه او نور .

ددغو فکري مليکتونو خاوند د خپلو اثارو د ملکیت حق لري ، چې دی ته (copy right) ويل کيږي .

له دې امله چې دغه ډول پوهه او صنعت ته ضرورت دی او د بشري ژوند په گټه دی ، نو ځکه يې مالک او ايجادگر ته يو شمېر حقوق ورکړل شوي دي لکه د طبع او نشر حق ، بل چاته يې د تفويض کولو حق او داسې نور ، نو له دې امله چې حق هغه اقتدار دی چې قانون يې وگړو ته وربښي نو ځکه يو څوک کولای شي چې ابداع او ايجاد وکړي ، دا ځکه چې علمي ازادۍ د حق اساسي رکن دی .

له دې امله د علمي ، ادبي ، هنري ، صنعتي او نورو ابداعاتو ايجاد د هغو د منل شويو اخلاقو په رعايت سره د بشري ټولني په گټه دی ، نو ځکه ورته استقلاليت قايل شوی او ازادۍ يې هڅول کيږي .

په افغانستان کې ددی يوه ډيره غوره بيلگه دتيري لمريزي پيړۍ له څلويښتمو کلونو د شپيتمو کلونو تر پای پوري د نوی فکر دتشويقولو ، دهنري او ادبي اثارو لپاره دجوایزو ورکول ، د ځوانانو ، رواندو ، هنرمندانو اولیکوالو اوشاعرانو د ټولنو او انجمنونو جوړول وو .

بايد يادونه وشي چې په نړيواله کچه له ۱۸۸۴ م . کال راهيسې د علمي اثارو د ملاتړ لپاره هڅې روانې او دهغو د استقلاليت پېژندنه د مدني ارزښتونو په توگه په پام کې نيول شوی ده . د بيلگې په توگه د برن کنوانسيون ، د استهکلم کنوانسيون او دپاریس کنوانسيون . البته د دغه حق او معنوي صنعت په هکله په ۱۸۹۶ م . کې په پاريس کې ، ۱۹۰۸ م کې په برلين کې ، په ۱۹۱۴ م بيا د سويس په برن ، په ۱۹۲۸ م کې په روم کې ، په ۱۹۴۸ م کې په بروکسل کې په ۱۹۶۷ م کې يو ځل بيا په استهکلم کې او په ۱۹۷۱ م کې په پاريس کې بيا ځلي ورباندې کتنې وشوې .

وروسته بيا يونسکو هم دغه استقلاليت او معنوي حقوق ومنل او ملاتړ يې وکړ ، خو ډيره مهمه خبره د مادي اړخ په پرتله د هغو معنوي ارزښت دی . په يوه ټولنه کې هغه استعدادونه او کادرونه چې علمي – هنري او ادبي ، صنعتي ، تجارتي ، طبي او نور ارزښتونه رامنځته کوي د *Scientific Elites* يا علمي نخبگانو په نوم نومول شوي دي . دوی هغه بې تبعيضه د فکري خلاق ثمر لرونکی خلک دي چې د کار ، کسب ، سياست او اداري د نخبه گانو په پرتله يې د خدمت او فعاليت ارزښت اوچت دی او معمولاً د نوی فکر خپروونکی گڼل کيږي ، چې د دوی د توليد او خلاقيت آثار د ټولنو د نن او سبا ورځې په نيکمرغي کې ټاکنوکی رول لري . په دی وروستيو کې مور د اوږدې مودې جگړې له امله د دغه ډول نخبه گانو له کمښت سره مخامخ شوی يو او يا هم دوی په کاري چاپېريال کې له ستونزو سره مخامخ دي او که ډير لږ شته هم په لازم دريځ کې نه دي ، حال دا چې په نخبه سالاري *Elitism* کې د علم ، پوهې ، اداري ، سياست اقتصاد او نورو گټورو برخو معنوي کادرونه او د نوی فکر لرونکی او مستعدودماغونو لرونکودريځ او چت وي . په نخبه سالاري نظامونو کې د دغې خلاقانه او علمي ځواک آزادي او حقوق ډير اوچت ، خوندي او دامن دی او استقلاليت يې تأمین دی . يونسکو د مؤلف او څيړونکی حق او آزادي څه د مربوطه هېواد د ملي حقونو له مخې او څه هم د نړيوالو کنوانسيونونو د پريکړو له مخې يو طبيعي حق او استقلاليت بولي چې دغه طبيعي حق مجازه او مشروع آزادي لري او مؤلف ، دانشمند او مخترع د هغه د امتياز لرونکی کيږي چې قانون ورته ټاکلی دی . دغه امتيازات د نورو ساحاتو مثلاً د کارگر يا بل چا په پرتله توپير لري او هغه دا دی چې دوی د مادي او معنوي امتياز حقونو له ترکيب څخه برخمن دي .

د مؤلف ، ليكوال او څيړونكي مالي حق يواځې د مؤلف د لگښتونو او زيار گاللو جبران كول نه دي ، بلكې د علم ، پوهې او فرهنگ د لارزياتي پرمختيا لپاره د لارې هوارول دي. چې دغه دريځ نور هم د آزادي او استقلاليت لرلو په معنا تعبير كيږي . له بلې خوا د پوهانو له شخصيت سره د دوی تأليفات ټينگي اړيكي لري . د هغو روابطو د شتون له امله د دوی د كار حقوق يوه بله جداگانه بڼه غوره كوي ، دا ځكه چې پورته ذكر شوي اړيكي د دې مانع گرځي چې د مؤلف او عالم د حقوقو په هكله مقررات د كار له حقوقو سره توپير لرونكي شي . د فرانسې د نامتو پروفيسور هانري ديپا په نظر دغه عامل هم د دې لامل كيږي چې دانشمند او عالم هم د خپل وخت ، د خپل پوهنيز اثر او دخپلو ابداعاتو په هكله د آزادي احساس وكړي.

د استادانو، ليكوالو، مؤلفينو، مخترعانو او دفرمولونو د استخراج كوونكو علمي آثار او پنځونې هغه وخت دقانوني حمايي او ملاتړ وړ گرځي چې له له ذهني حالت څخه عيني حالت ته واوړي او ابتكاري اصيل او بشريت ته گټور وي او دا ډول آثار دبيبي لرونكي وي.

تصنيف، تأليف، ترجمه او تخليص په ټولنه كې د پوهې د خپرولو او بشريت ته د معنوي خدمت مهم وسايل دي . همدارنگه اختراعات د بشريت د ژوند د ستونزو د حل لپاره د نويو لارو موندل دي . دا دتكنالوژي په برخه كې د پوهانو د مفكورې عملي لاره ده. دا د پرمختللو تكنيكي مفكورو له لارې د طبيعت د قانون تر استفادې لاندې راوستل دي چې په اختراع كې فني او تخنيكي اړخ مهم دی . په قوانينو كې د حق الاختراع تسجيل كېدل دي او د مخترع هڅونه او مالي ملاتړ په خپله د پوهنتونونو او علمي مركزونو هڅونه ده تر څو دوی په آزادانه توگه په دې لاره كې لارزياتي هلي ځلي وكړي.

آيا د صنعت او پوهې بازار د كوم ډول استقلاليت پايله ده ؟ د علمي صنعت ، پوهنيزو او اكاډميكو آزاديو ډول او فرهنگي او معنوي حقوقی آزادي په مدني آزاديو كې شمېرل كيږي ، چې دا په خپله او چټ ارزښت لري چې د يوې ديموكراتيكي ټولني د خوځنده ژوند يوه برخه ده . له نېكه مرغه د علمي او اكاډميكو آثارو د رامنځته كېدو آزادي د رنسانس له دورې څخه راوروسته تقريباً په هر ډول سياسي نظامونو كې وه ، آن دا چې تر ټولو دكتاتورو نظامونو چې هلته سياسي آزادي ته اجازه نه وه ، هم ورته اجازه ورکړ شوې وه . دا شرط نه ده چې هر فكري توليد دې په بشپړه توگه نوی وي ، دا ځكه چې هر فكري توليد خامخا له پخوانيو علمي ميراثونو سره تړاو لري ، يعنې نوښت پكې نسبي بڼه لري . مور به دلته د دغې پراخې موضوع د نورو اړخونو په پرتله د نوی فكر او فكري توليد برخې باندې تمرکز وكړو:

فكري توليد يوه ځانگړتياوې لري

۱. د خپل پنځگر ، مؤلف او خاوند له شخصيت سره تړلتيا لري (يعنې د ونې يا بوتې د هغې مېوې په شان نه دی چې كله له ونې څخه را جلا شي، بيا نو دخپل بڼاخ او بوتې سره هيڅ رابطه ونلري). دغه آثار د خپل پنځوونكي د علمي شخصيت يو هېنداره ده.

۲. د فكري توليد ريښه معنوي ده ، اما د مستقل وجود بڼه غوره كوي، يعنې دا د پوهانو او دانشمندانو د تفكر، تجربې او څېړني هغه لاسته راوړنه ده چې په پای كې صوري بڼه مومي او په فزيكي توليد اوږي لكه كتاب، تخنيكي وسايل، درمل، ماشين، ډيزاينونه او نور. له فقهي پلوه دغه ډول محصولات او فكري توليدات د ماليت بڼه لري او دعين او

مال په توګه يې ګڼه مشروع ده. په پرمختللو هېوادونو کې د اختراع، علمي صنعت او معنوي ارزښتونو د ملاتړ قوانين شته او د آثارو د ثبت، د کتابونو د چاپ او تکثير او اختراع او د علايمو لپاره طرز العملونه لري.

د بيلابيلو ټولنو او هېوادونو د صنعت او پوهې په پراختيا او د هېوادونو تر منځ د هغو د تبادلې په برخه کې د يونسکو سازمان ځانګړی دريځ لري، دا نه يواځې پرمختللو هېوادو کې، بلکې د آسيا، افريقا او لاتيني امريکا د هېوادونو علمي مرکزونو ته يې هم پاملرنه کړې ده چې افغانستان يې په ۱۹۴۸ م کال کې غړيتوب ترلاسه کړی دی، علمي څيړنو بنودلې ده چې تر اوسه پورې په سلو کې ۹۵ د پوهې او صنعت بازار د نړۍ په سلو کې ۳۰ هېوادونو پورې اړه لري، حال دا چې وروسته پاتې هېوادونه په دې برخه کې لږ ونډه لري. پرمختللي صنعتي هېوادونه لکه د امريکې متحده ايالات، انگلستان، روسيه، جاپان، او يو شمېر نور د خپلې ملي بودجې په سلو کې ۶۰ څخه زياته برخه علمي څېړنې او دصنعت او پوهې توليد ته وقف کوي، حال دا چې زمونږ په شان وروسته پاتې هېوادونه دې برخه کې له بشپړې بيوزلې سره مخامخ دي.

له نېکه مرغه مونږ اوسنی حالت کې، په دې برخه کې کوم سانسور او ممانعت سره نه يو مخامخ، اما بايد صادقانه اعتراف وشي چې ځينې وخت د ذات البيني تضادونو، شخصي کينې او نورو لاملونو له کبله ځينې وخت مثبت نوي او رغنده فکر، مترقي طرحې او يا هم علمي مفيد تصنيف ځينو ستونزو سره مخامخ کيږي او د تشويق پرځای خنډونه ورته جوړيږي. حال دا چې دا ډول عمل زمونږ په نوي فکر او معنوي توليدي پروسه باندې بده اغېزه کوي.

نتيجه:

فکري او علمي ايجاديات د ټولني د نيکمرغي او ديوه ملت معنوي غنا ښکاره کوي. نوي فکر له تيارو او ناپوهي، تعصب، افراطيت، تاو- تريخوالي، فتاليزم او تحجر سره نه پخلا کيدونکي، خو د انسانيت په خدمت کې دی او د ټولني د ترقي او تعالی متضمن دی. د نن ورځې اقتصادي، اجتماعي ترقيات په علمي ډگر کې د استقلاليت او د هغو د هڅونې له امله دي. له نېکه مرغه مونږ دغه مسئله اوس د خپل کار په اجندا شامله کړې ده. د نوي فکر نوي پيل شوی هڅی او د وینتابه د پړاو يو شمير نښی چی نوي را څرګندی شوی دی، ددی ادعا ثابتوونکی دی.

وراندیزونه:

۱. لکه چې وویل شول مونږ ټولنيزی ترقي او پرمختګ ته اړتيا، بايد د صنعت او پوهې د بازار لپاره خپل وخت او انرژي وقف کړو له بلې خوا تمه کيږي چې د ورځني فعاليت ترڅنګ بايد يوه کافي اندازه وخت د دې موخي لپاره وټاکل شي.

۲. د علم سالاری د پياوړتيا لپاره هلی ځلي زمونږ وجيبه ده.

۳. د معنوي ايجادياتو او د علم او پوهې د صنعت امتيازات د کار له نورو برخو سره توپير لري، نبايد له دغه امتياز څخه ناوړه استفاده وشي، د دی پرځای د نوبتګر تفکر تخويف، تهديد، د هغه د انرژي او وخت تحديد او داسی نور منفي علايم بايد محو شی.

۴. مونږ په دې برخه کې ډير غوره تجارب او تجربه لرونکی استادان لرو دځوانانو ته پکار ده چې د هغو درناوی وکړي او دهغوی له تجاربو ګټه واخلي او خپل تجارب روباندی بډای کړي.

۵. د مثبت، رغوونکي، خلاق او د انسان په خدمت کې دنوی فکر هڅونه دی د اړونده مراجعو لومړی مسولیت وگڼل شی.

۶. ډیره ضروری ده چې منحرف، ملی وفاق ته زیان اړوونکی، ډیردیو د گټو ساتونکی او مبتذل نشرات او مطبوعات ډیر ژر اصلاح او مخنیوی یې وکړ،

۷. دکاپی رایت بحق درناوی دی وشی، دتقلید مخنیوی او دنوښت هڅونه، نوی فکر ته لاره هواروی، دی ټکی ته دټولو پاملرنه حتمی ده.

۸. ځوانان باید مطبوعاتو کې گډون او مطالعی ته وهڅول شی.

۹. دمطبوعاتو پلوشی باید له ښارونو څخه تر کلیو پورې خپرې شی او کلیوالی لري پرتې سیمې د مطبوعاتو په مرسته د جگړه مارو، تیاره افکارو، جهالت او نفاق له وحشت څخه وژغورل شي.

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

د ثور پینځمه؛ په افغانستان کې دمطبوعاتو دورځي په مناسبت
dodiaal_m_b_de_saor_penzoma_de_matboato_wraz.pdf